

И тъй отъ тримата жители на Малкягж Кулж, само Магдалина бѣше още будна.

Тая жена оборена отъ болѣсти и окаяньства прѣдставяше на този часъ живото и грозно изображение на злодѣянieto и на бѣшенiето на съвѣстѣж, защото и двѣтъ обыкновенно вѣрватъ едно по друго, и израженiето нмъ е съотносително взаимно повече отъ толкото мысли нѣкой.

Дъртата освѣтлявана жалостно отъ нощиѣ ламбж която горѣше въ стаѣжтѣ й, подигнѣ ся на леглото си възблѣгнѣжтѣ на лактiетѣ си.

Проблѣхнѣхъ косиѣ на дългѣжтѣ й косѣ съ расплетениѣтъ си вандаѣ покриваѣхъ вратѣтъ й и изсѣхнѣхъ й ланитѣ. Очитѣ и свѣтиѣж отъ дълбиниѣтъ на нѣвоетѣ си. Вѣждаше ся да ся услуща и сѣнаѣ че потрѣпваше при наймалко потропване. Но тутакѣ си ся рѣши.....

Съ едно круто похръщане отпѣхъ далеко отъ себе си чаршавѣтъ си и юрганѣтъ си.

Костеливото й тѣло си видѣ тогачъ воняѣ цѣло въ умразнѣжтѣ си голотѣ. После сѣгна ся долу отъ оѣтра и помѣхъ ся на два, три пѣтя да ся възправи и да ся задѣрѣи на краката си.

Но отъ нѣкое време нѣсанѣ болниѣ бѣше изгубила наукѣж да постѣпва, а освѣнъ това единѣтъ й кракѣ бѣше изсѣхнѣхъ и парализиранѣ.

И тъй ся утвърди, най на-прѣдъ на колѣнѣтъ й послѣ едѣвамъ съ голѣмъ трудъ и слѣдъ много опыты можѣ да ся възправи. Бѣше като да гледаше нѣкой змѣѣж насѣченѣ и ся мѣхъ да присѣдѣи на разчлененото си тѣло.

Щомъ станѣ веднѣжъ на краката си Магдалина, трѣгнѣж подпирана о всякой мебелъ що й ся случаше, и влачащѣж ся а не ходящѣж стигнѣ до вратата на Янѣжтѣ стаѣж.

Съ помощѣж на дѣвѣжтѣ си рѣжж възправи ся съвѣсмъ и сполучи безъ най малѣкъ шумъ да тласне съ десѣжтѣ си рѣжж ѣжтрѣшнѣтъ верѣи на тѣзи врата така, щоѣ не бѣ-